Geen wolligheid

In de nota 'Uw Koninkrijk kome' wordt beschreven dat onze Palestijnse zusters en broeders zijn verwond door de houding van de kerken en dat zij aan hun lot overgelaten worden.

De kerk stelt de vraag of we niet te vaak hebben weggekeken van het leed van de Palestijnen.

Voor Palestijnse christenen is dat, als ik goed naar hen geluisterd heb, geen vraag:
zij zijn door de westerse kerken in de steek gelaten.

De kerk spreekt terecht over bescheidenheid, maar ook over vrijmoedigheid en lef.
Zij roept zichzelf op: durf het onrecht te benoemen en kom op voor wie geslagen wordt, spreek duidelijk en onomwonden daar waar recht en gerechtigheid met voeten worden getreden, en verschuil je niet achter wollige woorden.

Geen gemaar

Tussen recht en onrecht bestaat geen middenweg.
Ongerechtigheid eist een veroordeling – zonder gemaar in het midden.

Wat voor 7 oktober geldt, geldt ook voor het onrecht en het grenzeloze leed dat de Palestijnen wordt aangedaan: als wij deze gebeurtenissen veroordelen en tegelijkertijd 'maar' zeggen, dan is het woord *maar* een immoreel woord geworden.

Worstelen is een luxe

De kerk zegt te worstelen om zich publiekelijk uit te spreken.
Maar deze worsteling is een luxe die Palestijnen zich niet kunnen veroorloven.

Als binnenkort Tent of Nations door de kolonisten wordt verwoest, hebben wij dan genoeg gedaan wat in ons vermogen lag om dat te verhinderen? Dat is de vraag.

Ik ben er trots op tot een Kerk te behoren waarvan de generale synode zwart op wit vastlegt dat de Protestantse Kerk duidelijk en onomwonden moet spreken daar waar sprake is van mensenrechtenschendingen, daar waar recht en gerechtigheid met voeten worden getreden:

"Ook al kan het verdeeldheid oproepen binnen de kerk, er zijn situaties waarin de kerk zich moet uiten in de publieke ruimte. Dat brengt de roeping van de kerk met zich mee, vanuit de inspiratie van Tora, profeten en evangelie."

Niet genoeg

Daoud sprak onlangs tijdens een webinar deze woorden:
"Talking about passive solidarity or just saying 'we stand with you' is not enough for us in this situation."

Laat onze Kerk niet langer zwijgen, durf het onrecht te benoemen om het te veroordelen, weerspreek hen die recht praten wat krom is, en kom op voor wie geslagen en onderdrukt worden.

Laat onze Kerk er alles aan doen – en dat is veel en veel meer dan wat de kerk nu doet – om Tent of Nations te steunen.